

Fantasmes esvuits pel 77,44%

OPINIÓ

AIXÒ M'HA QUEDAT CLAR
DESPRÉS DEL 27S: HEM PASSAT
UNA PROVA D'ESTRÈS FORTÍSSIMA
QUE HA GENERAT ANTICOSSOS.
I QUEDA CLAR QUE NO SOM UNA
MINORIA NACIONAL DINS DEL
NOSTRE PROPÍ PAÍS.

Podríem dir que l'independentisme ha passat la prova d'escons amb nota, i la de vots amb insuficiències. Però, compte, perquè la tendència assenyala que el 47,74 per 100 podria esdevenir 51 o 52 per 100 sense grans dificultats només que s'hi afegís la franja sobiranista que ha votat de Catalunya Sí que es Pot i, també, poc més del 60 per 100 de les paperetes que no han pogut emetre els 180.000 catalans residents a l'estranger. La diguem-ne *nomenklatura* diplomàtica i consular espanyola sabia ben bé a què jugava i què s'hi jugava. Però la prova definitiva, el fantasma més dens que hem travessat el 27S, pren el format de *prova d'estrès* com diu el periodista Albert Sáez fent analogia amb els superintensos tests que han de passar els bancs per ser fiables. En poques setmanes l'independentisme ha esquivat els encanteris i les malediccions de Felipe González, les amenaces de fuga dels gran bancs, l'espectre del *corralito* esgrimit pel Banc d'Espanya, els udols malèfics de l'Estat anunciant l'impagament de pensions, i una munió de denses i confuses escenificacions comunitàries amb comunicat falsificat inclòs. Tot això amb la complicitat de diaris, ràdios i televisions que tenen clar que "La unidad de España está por encima de la verdad". La culminació d'aquesta prova d'estrès superada ha estat la imprevisible i astronòmica –i molt satisfactòria– participació del 77,44 per 100 dels electors catalans. Una xifra que, detectada unes quantes setmanes, hauria sacsejat el més sòlid estat d'ànim i la determinació més resilient. M'assabento d'aquest 77,44 per 100 en ple gaudi de la mobilització de la Meridiana i difícilment el meu marc mental hau-

LLIBERT
FERRÍ
@Llibertferri

ria pogut foragitar els fantasmes històrics que parlaven de la fallida del catalanisme polític i cultural si qualsevol dia se li acudia anar a les urnes a la Catalunya silenciosa. Aquella que es quedava casa en les eleccions autonòmiques de matriu pujoliana que es consideraven tot un èxit si la participació no sobrepassava gaire el 60 per 100.

Quan pensava en les espectrals però possibles conseqüències d'una participació de més del 70 per 100, em dolia imaginar-me que el meu destí com a ciutadà podia acabar sent el de membre d'una minoria nacional que s'hauria de resignar a la realitat real: haver perdut el control del territori d'origen. Minoria nacional que, tot i no estar basada en cap reduccio-

nisme etnicista ni etnolingüístic, sinó en una identitat plural i en l'ideari cívic i cultural del catalanisme polític, hauria arribat als seus límits històrics. Reconec que el meu sentit crític, i analític, trontollava davant aquell fantasmagòric presagi d'una minoria nacional catalana condemnada a la derrota. Presagi que s'esdevenia premonitòriament versemblant quan els profetes del desastre i de la humiliació de Societat Civil Catalana proclamaven: "Sou una minoria molt ben organitzada i hipermobilitzada. Però minoria. I acabareu claudicant". Malediccions com aquesta, sense percentatges fiables on agafar-te per elaborar-ne l'exorcisme, podien fer-te plantejar com l'autonisme s'havia emmascarat i caricaturat d'estat fins al punt de crear una percepció de majoria que potser no era més que una falsa majoria que s'aguantava mentre no s'arribés al 70 per 100 de participació. Per això aquest beneït 77,44 per 100 és una de les millors notícies dels últims tres segles. I l'associó als senyals històrics que el 1939, en plena desfeta, Antoni Rovira i Virgili anunciava setenta-cinc anys abans que els detectéssim. Ara ja em sento capaç de dir el que som i el que percebo, sense fantasmes sobrevolant. Avantguarda i alhora majoria social d'un país que vol ser normal. Sé que, de proves, n'hauré de passar encara moltes més. Els que volen impedir el referèndum tenen més clar que mai que, ara sí, el poden perdre. Intentaran tornar a desencadenar fantasmes de pensions impagades i *corralitos*, amb èxit més que incert. I és que aquesta última *prova d'estrès*, 77,44% inclòs, de ben segur que ha generat anticossos.

Periodista